

ادب حضور در محضر پیامبر اکرم (صلی الله علیہ وآلہ وسلم)

خدای سبحان پس از آنکه شرط ورود به محضر رسول اکرم(صلی الله علیہ وآلہ وسلم) را اذن و دعوت آن حضرت بیان کرده: "یا آئیها الذین امنوا لا تدخلوا بیوت النبی إلّا أذن بكم... إذا دعیتم فادخلوا..."¹. از آنجا که مجلس آن حضرت، مجلس علم و حکمت است، نه محفل بزم و انس، تشرّفیافتگان به محضر نورانی پیامبر گرامی(صلی الله علیہ وآلہ وسلم) را از اعمال، سخنان، افکار و خاطراتی که آن حضرت را میرنچاند نهی فرموده است: "... ولا مستأنسين لحديث إنّ ذلکم کان يؤذی النبی" ². توضیح بیشتر درباره این آیه در فصل بعد خواهد آمد.

قرآن کریم در آیات دیگری نیز، مؤمنان را امر به مراعات ادب حضور پیامبر گرامی(صلی الله علیہ وآلہ وسلم) کرده، می‌فرماید: ای کسانی که ایمان آورده‌اید! در پیشگاه رسول اکرم(صلی الله علیہ وآلہ وسلم)، صدایات را از صدای آن حضرت بلندتر نکنید: "یا آئیها الذین امنوا لا ترفعوا أصواتکم فوق صوت النبی" ³. از آنجا که زندگی و مرگ پیامبر یکسان است، اکنون نیز کسانی که به حرم آن حضرت مشترف می‌شوند، باید ادب حضور رسول گرامی(صلی الله علیہ وآلہ وسلم) را مراعات کنند. اصولاً انسان وزین با صدای بلند سخن نمی‌گوید، مگر ضرورتی آن را ایجاد کند.

خداآوند در بیان این آیه تهدید می‌کند که اگر ادب محضر رسول اکرم(صلی الله علیہ وآلہ وسلم) را مراعات نکنید، ممکن است اعمالتان حبط و باطل شود: "ولاتجهروا له بالقول كجهر بعضكم لبعض أن تحيط أعمالكم وأنتم لاتشعرون" ⁴: چنانکه مراعات ادب مذکور، نشانی از تقوای دل بوده و غفران و پاداش الهی را به دنیا دارد: "إِنَّ الَّذِينَ يغضون أصواتهم عند رسول الله أولئك الَّذِينَ امتحن الله فلويهُم للتفوي لِهِمْ مغفرة وأجر عظيم" ⁵. امتحان تقوای دل و پیروز شدن در این آزمون، از برافتخارترین کمالهای انسانی است.

آنگاه در ادامه می‌فرماید: کسانی که ادب حضور پیامبر را، که شعار رسمی اسلام است، محترم نمی‌شمارند و از راه دور و با صدای بلند با پیامبر سخن می‌گویند، از خرد برخوردار نیستند. بهتر آن بود که اینان انتظار می‌کشیدند تا تو(رسول گرامی(صلی الله علیہ وآلہ وسلم)) از منزل بیرون آیی آنگاه از نزدیک مطالب خود را بیان کنند: "إِنَّ الَّذِينَ ينادونك من وراء الحجرات أكثُرُهُمْ لَا يعقلونَ * وَلَوْ أَنَّهُمْ صبروا حتى تخرج إليهم لكان خيراً لهم والله غفور رحيم" ⁶.

بر اساس آیات مذکور و نیز برخی آیات دیگر، مانند: "إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شاهداً وَمُبَشِّراً وَنذِيرًا لِتُؤْمِنُوا بِاللهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْزِيزُوهُ وَتَوْقِرُوهُ" ⁷. تجلیل از پیامبر گرامی(صلی الله علیہ وآلہ وسلم) به عنوان یک شعار اسلامی، همیشه در زمان حیات آن حضرت و پس از آن- زنده است؛ زیرا مقام رسالت رسول اکرم(صلی الله علیہ وآلہ وسلم) همواره زنده است. از این رو نقل شده که روزی منصور دواینیقی در مسجدالنّبی با مالک(رئیس فرقه‌ی مالکیه‌ی اهل سنت) به مناظره پرداخت. در اثنای گفتگو مالک به وی گفت: خدای سبحان مسلمانان را به آداب الهی مؤدب کرد و فرمود: صدایات پیامبر بلندتر نکنید و کسانی را که در حضور وی به آرامی سخن می‌گفتند، ستود و آنان که آن حضرت را با صدای بلند و از پشت حجره صدا می‌زدند، مذمت کرده است ⁸ و روشن است همان گونه که احترام پیامبر در حال حیاتش لازم است، در حال ممات نیز واجب است ⁹. البته بعضی از علمای اهل سنت، مانند مالک و ابوحنیفه، به برکت شاگردی اهل بیت(علیهم السلام) و معاشرت با آنان، توفیق آشنایی با معارف عمیق بعضی از آیات بوره آنها شد که داستان مذکور از این قبیل است ¹⁰.

نکته شایان ذکر اینکه، آنچه درباره حرمت پیشگاه و بارگاه رسول اکرم(صلی الله علیہ وآلہ وسلم) بیان شد، درباره جانشینان معصوم و ذریه طبیه‌ی آن حضرت(سلام الله علیهم أجمعین) نیز صادق است. گرچه حضرت رسول(صلی الله علیہ وآلہ وسلم) را کرامتی ویژه است.

- 1 - سوره‌ی احزاب، آیه‌ی 53.
  - 2 - همان.
  - 3 - سوره‌ی حجرات، آیه‌ی 2.
  - 4 - سوره‌ی حجرات، آیه‌ی 2.
  - 5 - سوره‌ی حجرات، آیه‌ی 3.
  - 6 - سوره‌ی حجرات، آیات 4 - 5.
  - 7 - سوره‌ی فتح، آیات 8 - 9.
  - 8 - سوره‌ی حجرات، آیات 2 - 4.
  - 9 - بحار، ج 17، ص 32.
  - 10 - شرح نهج البلاغه ابن‌ابی‌الحدید، ج 1، ص 20.17
- مأخذ: (صهیابی حج، ص 503)
- صاحب اثر: آیت الله جوادی آملی
- منبع: پایگاه اطلاع رسانی اسراء